

АБОНАМЕНТЪ.

За България год. 20 л.
6 м. 12 л.
За странство . 40 л.

Единъ брой 20 стот.

ДОБРУДЖА

Органъ на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ

970

Градска Библиотека

Варна

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по споразумение.

Адресъ:

ул. „Левски“ № 16
Телефонъ № 196Издава
сряда и събота.

Ръкописи не се връщатъ.

И въ България живѣятъ хора.

Слѣдъ историята съ Добруджа, сега имаме и една тракийска история. Въпрѣки примирието, сключено въ Солунъ, отъ българското правителство се поиска да изправни Добруджа. Кабинетътъ на г. Малинова си даде оставката въ знакъ на протестъ, но това не смути никого. Въ Парижъ разсуждаваха така: „Единъ международенъ скандалъ повече, не значи нищо; прецедентътъ съ малката и повалена България не сж опасни за свѣтовния миръ“.

По-нататъкъ вече не бѣше трудно да се върви по наклонната плоскостъ: „Щомъ дадохте Добруджа, дайте ни и Тракия“. За принципи вече не се говори, — въпроситъ на „реалната политика“ издигнаха Венизелоса на мѣстото на Уйлсона.

Давайки си ясенъ отчетъ за обрата, който настъпи въ Парижъ, ние трѣбва сериозно да се замислимъ за нашето бъдеще като държава и като народъ. И, за да бъдемъ на чисто, нека запитае Парижъ: „Договоритъ, които ние сключваме, иматъ ли сила на междудържавни договори, или вѣматъ. Ако иматъ, респектирайте солунското примирие, ако ли не, — защо ни викаете?“

Позицията, която българското правителство зае по поводъ искането да изправнемъ Тракия, трѣбва да бъде доведена до нейния логически край. Българското правителство заявява, че то не може да вземе отговорностъ да изтегли българската войска отъ Тракия до като конференцията не вземе едно окончателно рѣшение по проектодоговора за миръ съ България. Вѣрно на своята декларация, нашето правителство не бива по никакъвъ начинъ и подъ никакъвъ прѣдлогъ да дава заповѣдъ за изправването на Тракия. Нека ни изгонятъ отъ тамъ. Историята трѣбва да регистрира тоя актъ на насилие, а да се пробуди заспалата общественая съвѣстъ на европейскитъ народи.

Защото е време да се разбере дѣ е изворътъ на международнитъ конфликти и защото трѣбва да се изтъкне силно, че възраженията, които ние даваме по проектодоговора за миръ сж само за кумова срама.

Нашата съдба е прѣдварително рѣшена, време е да се простимъ и съ послѣднитъ си илюзии. Но, ако работата е стигнала до тамъ, да запазимъ поне националното си достоинство.

Ние нѣмаме нито срдства, нито възможностъ да умремъ съ оръжие въ ржка; нека загинемъ дигайки високо знамето на правото и истината. Европа не бива да бѣде свидѣтелка на едно арѣлище, подобно на баташкото, защото тя нѣма вече държавници като покойния Гладстонъ; протеститъ сжщо не я смущаватъ.

Мѣрката е загубена, принципитъ сж погребани, — остава само бждащето. А то ще бѣде наше, ако ние стумѣемъ да докажемъ, че и въ България живѣятъ хора.

М. Бончевъ.

Ромжиската политика на съпротивление.

Единъ инцидентъ. — Американцитъ протестирайтъ.

Ромжискитъ вѣстници отъ 7. X. съобщаватъ за единъ забѣлжителенъ инцидентъ станалъ въ Будапеща по поводъ посѣщението на сжръ Клеркъ:

На единъ обѣдъ на прѣдставителитъ на съюзинитъ, на който не е взелъ участие нито единъ ромжиски делегатъ, нито главниятъ комисаръ, нито даже началникътъ на окупационнитъ войски, прѣдставителитъ на Америка сж станали и сж се оплакали противъ обстоятелството, че въ ромжиското кралство се е създадала една атмосфера неблагоприятна на Америка, поради причината, че само Америка била наложила на Ромжия зачитането условията на примирието, опрѣделено отъ конференцията, че само Америка била наложила на Ромжия тѣзи клаузи противъ които се подигатъ оплаквания.

Рѣшитъ на американскитъ прѣдставители сж прѣдизвикали отговора на сжръ Клеркъ, който, пристигайки отъ Букурещъ, е държалъ да осигури прѣдставителитъ на съюзинитъ въ Будапеща, че атмосферата, която се опитватъ да създадатъ онѣзи, които нападатъ Съгласието или Америка, нѣма да промѣни възникнатъ политика на Ромжия, кждѣто съюзинитъ се ползватъ съ реални симпатии.

По поводъ този инцидентъ „Адевърулъ“ (7. X) прѣви слѣдующитъ коментари:

„Този инцидентъ вѣрваме, че ще послужи за урокъ на г-на Братияно и на неговата преса, която постоянно насхва общественото мнѣние — особено отъ извѣстно време насамъ, противъ американцитъ, като ги обвинява въ това, че сж наши неприятели, — че сж акaparатори и хора, които не прѣследватъ нищо друго, освѣтъ търговски сдѣлки и пакъ сдѣлки, нѣщо, което довежда до отчаяние братиниститъ.“

Въ началото на „кампанията на съпротивление“ г. Братияно е нападалъ всички съюзиници; неговата преса е нападала дори лично прѣдседателя на Върховния съвѣтъ.

Слѣдъ като се е обърнало внимание върху това лекомислено поведение, г. Братияно е смекчилъ езика по отношение на нѣкои отъ съюзинитъ, продължилъ е да бѣде англичанитъ и е нападалъ съ остървеніе американцитъ.

Ромжнитъ и конференцията.

Икономически бойкотъ противъ Ромжия. — Ромжнитъ се подиграватъ съ конференцията.

Вчерашиятъ бр. на в. „Зора“ даде слѣдното съобщение:

„Русе, 10 октомври. Сутриннитъ вѣстници съобщаватъ, че върховниятъ съвѣтъ въ Парижъ рѣшилъ да обяви икономически бойкотъ на Ромжия, вслѣдствие на нейното поведение въ конференцията.“

Касае се, вѣроятно, за отказа на Ромжия да подпише договора съ Австрия, въ който се прѣдвжждатъ гаранции за малцинствата. Ромжискитъ държавници считатъ, какво Ромжия е дала „достатъчни доказателства“, че толерира малцинствата.

„Достатъчни доказателства“ има, но какви?

Ромжия не изпълни задължението си, което пое на Берлинския конгресъ, да даде права на евреитъ; Ромжия не изпълни тържественитъ обѣщания, които нейниятъ кралъ даде на добруджанското население, слѣдъ като съверна Добруджа, по рѣшение на Берлинския конгресъ, бѣше откъсната отъ България; въпрѣки тържественитъ декларации на великитъ сили, че при сегашната окупация нѣма да падне „нито косъмъ отъ главитъ на добруджанци“, днесъ въ България има нѣколко хиляди бѣжанци отъ Добруджа, а режима въ областта е по-лошъ отъ турския режимъ въ врѣмето на яничеритъ и кърджалитъ; въ момента, когато конференцията рѣшава да постави малцинствата подъ своя защита, ромжнитъ затварятъ българскитъ училища и пр.

Това сж доказателствата.

Слѣдъ като било съобщено рѣшението на конференцията въ Букурещъ, ромжиското правителство свикало короненъ съвѣтъ. На излизане отъ съвѣта Братияну заявилъ на журналиститъ, че, въпрѣки всичко, Ромжия пакъ нѣма да подпише Сенъ-Жерменския договоръ.

Поведението на Ромжия е твърдъ характерно за врѣмето, което прѣживяваме. Конференцията се налага само на онѣи, които мълчаливо глътатъ горчивитъ и хапове.

Четете въ „Добруджа“.

Свѣтътъ прѣдъ нови усложнения.

Русия и Турция на сцената.

Двѣ съобщения отъ голѣма важностъ се получиха напоследъкъ въ София. Първото съобщение гласи, че Деникинъ и Петлюра, отъ взаимнитъ борби на които се ползуваха болшевикитъ, се спогодили. Ако това съобщение се потвърди, на болшевишкото царство скоро ще се тури край и нова Русия ще поиска своя пай отъ военнитъ печалби на Съгласието. А въ тоя пай, съгласно сключенитъ договори, влизатъ Цариградъ съ Пролититъ и протектората на Армения. Рускитъ искания, безъ съмнѣние, ще прѣдизвикатъ ревизия не само на всички рѣшения касателно Мала-Азия, но и на онѣи за Балканитъ.

Отъ друга страна, споредъ съобщенията на френскитъ вѣстници, главатарѣтъ на възстаническото движение въ Мала-Азия, Мустафа Кемалъ бей, слѣдъ като заелъ гр. Коня, заплащвалъ гръцкия окупационенъ корпусъ въ Смирненската областъ съ унищожение. „Гръцитъ, пишатъ френскитъ вѣстници, нѣма да могатъ да се задържатъ безъ съгласенска помощъ. А пъкъ, че Съгласието нѣма намѣрение да воюва наново съ Турция, показва фактътъ, дѣто тѣ оставиха възстаническото движение да се разшири до днешнитъ размѣри.“

Националниятъ кабинетъ, който днесъ владствува въ Турция, сигурно нѣма да закъснѣе да се възползува отъ успѣхитъ на Кемалъ паша. Очевидно на изтокъ се пораждаатъ нови затруднения, които ще иматъ голѣмо влияние върху бждещата съдба на Балканитъ и България.

Френскитъ интереси на изтокъ.

„Танъ“ (3. X) на уводно мѣсто обнародва една статия подъ горното заглавие, въ която се казва:

„Днесъ, когато всички разисквания сж приаършени, каква поука може да извлечемъ отъ тѣхъ? Най-първо, да държимъ къмъ Германия една политика основана на опознаването на Германия. Послѣ нека се помнимъ, че прѣсъздадемъ източна Европа. Ние не може да търпимъ, щото армията на фонъ деръ Голцъ днесъ да играе ролята на арбитръ между болшевикитъ и антиболшевикитъ, между руситъ и малкитъ балкански народи или даже, единъ денъ, между Русия и Полша. Нека екипираме полската армия и армията на рускитъ патриоти и да съгласуваме трайно рускитъ и полски интереси. Нашата собствена безопасностъ изисква това.“

Българитъ вънъ отъ законитъ.

„Вѣстникъ „Silistra“ прѣдупрѣждава българитъ отъ южна Добруджа да не се мѣсятъ въ политическитъ борби на ромжнитъ, защото „отъ тѣзи борби тѣ нѣматъ шансъ да излѣзатъ, освѣтъ побѣдени“.

Ужъ тия българи сж равноправни граждани и ужъ Ромжия уважавала правата на меншестваа.

Животът в Добруджа.

Силистренска околия.

В с. Калипетрово бирникът е анесъл силен побой на Къню Миев. Пукнал му е главата.

Битъ е отъ жандаритъ Богданъ Миев, за гдѣто ималъ купена биволица въ неуреденъ билетъ, а пъкъ не далъ — 3 крини жито или малко пари, да му се уреди работата.

На 22 септември т. г. е съобщено на кмета на **Караорманска община**, че селото ще пристигне войска, да съблъжи на селяните, всички булки, моми, момичета масово да се притекатъ да посрещатъ войските; ако не сторятъ това, грозно ще бъдатъ наказани.

В селата **Алмалий, Боджакъ, Островъ** и околността имало 6 полка войска: пѣхота, кавалерия и артилерия.

Всички войници се втурнали на грабежъ и безчестене на жени, млади булки, моми и даже женски дѣца на 10—12 години. Всяка вечеръ ромжиски офицери вземали за себе си по няколко момичета и булки, съ които прѣживявали и прѣкарвали въ оргии. Нѣкои отъ женитъ сж избѣгали изъ други села изъ Силистренско, а нѣкои дори въ Южна Добруджа. Изъ с. Боджакъ сж избѣгали въ Кочоларъ, Силистренско, Тодорка Дончева, 16-годишна, съ майка си; Иванка Стоичкова, 15-годишна, съ майка си. Тѣ били съ бащитъ си. Ромжискиятъ стражаръ взрзалъ бащитъ въ общината, а женитъ и дѣщеритъ имъ затворили въ училището. Четиръ стражари отишли да изнасилватъ затворенитъ въ училището. Писъцитъ на нещастнитъ дѣца и майки сж били толкова голѣми, щото гората ехтѣла. Дочуль това горскиятъ стражаръ, турчинъ Хасанъ, и отива да види. Сварилъ войничитъ годи съ пушки въ ржцѣ, а женитъ съ раздрани ризи и окървавени меса, паднали на колѣнтъ, моляйки се за пощада. Покрътитъ се мюсюлманинтъ отъ съзитъ и писъцитъ на жертвитъ. По една случайностъ освободилъ набързо женитъ и заключилъ стражаритъ вътрѣ. Послѣ, какво е станало съ него и женитъ, нищо не се знае.

В селата: **Есекьой, Гарлица** отвлечатъ булки, моми, момиченца и ги безчестятъ.

Георги Йовчевъ Добревъ, 21 г. и Георги Георгиевъ Стойчевъ сж бити до смъртъ. Цѣлото семейство на Георги Георгиевъ е-арестовано, бито и ограбено. Жена му, 53-годишна, е бита и обезчестена. На Иванъ Николовъ цѣлото семейство е бито, ограбено и обезчестено.

Иванъ Николовъ Булжаклията е заливанъ съ гасъ, запалванъ и послѣ пакъ изгасенъ. Смъртъта му се очаква всѣка минута.

Грабятъ кокошки, патки, сирене, дрехи и за нищо 5 стотинки не даватъ.

При Кобадинъ и Сарджа се прѣчистватъ и работятъ окопйтъ.

Прѣзъ кждѣто минавали, ограбвали и за нищо 5 стотинки не давали.

На 18 септември т. г. въ с. Гюлеркьой ограбили: Сали Коджа Мехмедовъ, Исмаилъ Амзовъ и Недѣлко Урумовъ.

Балчишка околия.

Симеонъ Колевъ отъ с. Каранасуфъ, Коджелашка околия, който поради неурожая прѣзъ миналата година принудилъ се да отиде въ с. Шабла, Балчишка околия, да търси поминѣка си, безъ всѣкакъвъ поводъ и причина билъ арестуванъ съ още нѣколко другари тамъ. Обаче, тѣ успѣли да избѣгатъ, като скачатъ отъ втория етажъ на шабленската община, а той, още тамъ състѣмъ лошо битъ и послѣ отъ секция на секция каранъ, изпратенъ билъ въ Кюстенджа. По пътя и изъ секциитъ е билъ много грозно битъ. Въ село Караачъ-Кула жандармскиятъ шефъ заповѣдалъ на подчиненитъ си да го убиятъ. Накаранъ билъ самъ да си изкопае гробъ. Когато било свършено това, заставанъ билъ да легне въ него. Нещастниятъ българинъ пада на молби и шефътъ почва пазарлъкъ. Най-послѣ взематъ му всичкитъ пари, които взлижали на сума 900 лева. Между паритъ си ималъ и сто лева български, които били скжсани отъ шефа. Слѣдъ това взрзалъ билъ откаранъ въ Кюстенджа и заключенъ въ 34 полкъ. Тоя нещастникъ въ нищо ни най-малко не е билъ виновенъ. Полковникътъ Стоенеску, командиръ на полка, възмутенъ поради безпричинното докарване въ полка и звѣрското изтезание, на което е билъ подложенъ тоя нещастникъ, го освободилъ, за което му далъ необходимия билетъ. Слѣдъ това той пакъ се връща въ Шабла и не минава много, принуждава се да избѣга и потърси спасение въ България.

Куртбунарска околия.

С. Кайрякъ. На 30/VIII т. год. жителътъ Георги Русевъ билъ заловенъ отъ шефа на джандармерията и откаранъ въ гр. Добричъ. Обвиняватъ го, че билъ войникъ въ ромжиската армия прѣзъ 1916 година, отъ гдѣто билъ дезертиралъ въ България. Въ секцията с. Бейбунаръ е билъ малтретиранъ най-немилоствиво. За участъта му нищо не се знае.

Шахинларска община. На 7/IX т. год. Ромжискиятъ горски стражаръ събрали отъ населението на тази община 24,000 лева за паша на добитѣкъ, както слѣдва: отъ с. Шахинларъ — 6000 л.; Пирликьой — 3700 лева; Пирли-Ени-Махле — 3000 лева; Пирли Доудешларъ Махле — 3500 лева; Пирли-Джами-Махле — 3000 лева и Кавурга 4800 лева. Тукъ ромжнитъ взематъ храни и добитѣкъ, като за заплащането на всичко даватъ бонове.

С. Акбунаръ. На 25/VIII т. год., по заповѣдъ на шефа на джандармерията, е събрано отъ населението по насилственъ начинъ 200 крини жито въ полза на сжщия. Заплащано е по 2 л. крината.

На 5/IX т. год. ромжискиятъ погранични войски, минавайки прѣзъ с. Гю-

леркьой, вземали по насилственъ начинъ по едно ягне отъ жителитъ: Чако Георгиевъ, Костадинъ Дженковъ, Тодоръ Станковъ, Вълчо Дишовъ, Станко х. Великовъ, Желѣзко Геновъ, Иванъ Геновъ и Станко Тодоровъ, безъ да заплатятъ нѣкому стотинка.

ХРОНИКА

Ромжнитъ на българска територия. На 7/IX т. год. жителътъ на с. Печелий, Провадийска околия, Юрданъ Ивановъ, като събиралъ дърва изъ гората, близо до ромжиската граница — на около 350—400 метра, билъ заловенъ отъ ромжискиятъ погранични войски, който навѣзълъ въ българска територия и ходилъ по плячка. Закарали го въ с. Трупчуларъ, Куртбунарска околия. Отъ тамъ го отпратили за гр. Добричъ. По пътя той успѣлъ да избѣга. Въ с. Трупчуларъ е билъ битъ отъ единъ романски поручикъ на пограничните войски.

Български гражданинъ въ ржцѣтъ на ромжнитъ. На 8/IX т. год. жителътъ отъ Печелий, Провадийско, Димитъръ Жилевъ, ходилъ да си търси воловетъ. Като вървѣлъ покрай границата — на около 250—300 метра, билъ заловенъ отъ ромжискиятъ погранични войски. Още съ залавянето всички войници се навърляли върху му и му нанесли силенъ побой. Откарали го въ с. Екисче и послѣ въ с. Владимирово, Добришка околия. Тукъ единъ ромжиски поручикъ, началникъ на заставата, го подложилъ на безчовѣшки изтезания. Искалъ да го застрѣлва, слѣдъ това заповѣдалъ на 2 войника да го свържатъ и биятъ съ поясоци. Слѣдъ тежъкъ и непоносимъ побой, залѣли го съ студена вода и го изхвърлили на двора прѣзъ нощта да истине и умре. Нещастниятъ българинъ съ голѣми мъки прѣзъ нощта е успѣлъ да се изкубне изъ ржцѣтъ имъ и прѣминалъ въ българска територия и се завърналъ въ селото си. Сега е на смъртно легло.

Излѣзе отъ печатъ и се пусна въ продажба книгата: **Подъ Ромжиско нго и др. разкази, отъ Д. Кацевъ — Бурски съ портрета на автора. Цѣна 8 лева.**

Доставя се отъ Д. Кацевъ — **Добруджанска организация, площ. „Черна Джамия“ № 5. За порчка повече отъ 10 екземпляра се прави отстъпка 25%.** Порчки безъ стойността не се изпълняватъ.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

(Съобщеним на Б. Т. Агенция).

Програмата на ромжискиятъ либерали.

Лионъ, 10 окт. Съобщаватъ отъ Букурешъ: Либералната партия обнародва своята прѣдизборна програма. Въ вж-

трѣшното управление партията ще продължава искреното прилагане на аграрната реформа и създаването на едно ново либерално законодателство за труда, което да прѣдвдига участието на трудящитъ се въ печалбитъ. Либералитъ се изказватъ за въ полза на икономическата независимостъ на страната и увѣрватъ малцинствата, че тѣ ще се радватъ на най-голѣми национални и религиозни права.

Въпросътъ за Фиуме.

Лионъ, 10 окт. Съобщаватъ отъ Римъ: Слѣдъ министерския съвѣтъ вчерашната сутринъта не се обнародва никакво съобщение. Въстникитъ, обаче, пишатъ, че съвѣтътъ на министритъ се занимавалъ главно съ въпросътъ за Фиуме и че намѣрилъ една формула за неговото разрѣшение. Ето въ какво се състои: Градътъ да бжде окупиранъ отъ италиански войски, докато конференцията за мира се занимае съ този въпросъ, обаче, съ мѣлчаливото съгласие още отъ сега, че мандата на лигата на народитъ за Фиуме ще бжде даденъ на Италия. Не се знае дали Д'Ануцио ще се съгласи съ това разрѣшение.

Рѣшения за Австрия.

Лионъ, 10 октомври. Върховниятъ съвѣтъ рѣши да назначи една подкомисия, която да осигури продоволствието на Австрия.

Съвѣтътъ рѣши сжщо да назначи една комисия, която да разпрѣдѣли рѣшено подвижния желѣзнопътенъ материалъ на бившата австро-унгарска империя.

Сенатътъ ратифицира.

Лионъ, 10 октомври. (Радиотелеграма). Сенатътъ започна слѣдъ обѣдъ разискванията по проектитъ за ратификация на Версайския миръ и военната конвенция съ Англия и Съединенитъ Шати. Въ заключението на своя докладъ Леонъ Буржоа се изказа за бързото гласуване на ратификацията.

Безредици въ областта Сааръ.

Лионъ, 10 октомври. Съобщаватъ отъ Майнцъ: Сѣщата на металургичните работници въ областта на Сааръ прѣдизвика кървави безредици вслѣствие намѣсата на подозрителни елементи, дошли отъ дѣсния брѣгъ на Рейнъ. Въ Саарбрукъ вечеръта на 7 октомври младежи облѣчени въ униформи, но безъ каквито и да било значки, и въоръжени съ револвери, нападнаха централната телеграфо-пощенска станция, докато друга една група организираше разграбването на магазинитъ, особено на продоволственитъ складове. Французкитъ войски трѣбваше да се намѣсятъ, за да възстановятъ реда. Единъ американски войникъ биде убитъ и нѣколко други ранени отъ бунтовникитъ, които стрѣляха отъ прозорцитъ на къщитъ въ главната улица. Денътъ на 8 октомври бѣ по-спокоенъ. Нѣколко злосторници се опитаха да прѣдизвикатъ безредици. Въ четвъртъкъ сутринъта подновяването на работата бѣше почти общо, освѣнъ въ...

Печатница „Гутенбергъ“ — София.

Въ вонитѣ на ромжиското правосѣдие

Лицна пагила на единъ добруджанецъ отъ ромжискиятъ заидани.

(Продължение отъ бр. 278)

Б., очуденъ отъ хладнокръвието на графа, усмивава се въ чистата му съвѣстъ и отлага бѣгството си за слѣдната вечеръ, безъ да съблѣчи това на Хаджията, който бѣше легналъ до вратата. Рѣшилъ така, той помолва графа да се съблѣче и си лѣга, като туря револвера подъ юфлека на мѣстото си, а цигаритъ, опиума и паритъ — подъ възглавницата. Прѣзъ нощта, на часа 11 Б. излиза по нужда и забѣлѣзва до нуждника, гдѣто е най-удобно мѣсто за бѣгане, едно голѣмо куче, а подъ стѣлбитъ — 2 души скрити. Разбира, че работата не е чиста. Точно на часа 12 въ стаята на затворникитъ влизатъ 2 майори, комендантътъ на затвора, единъ подпоручикъ, подначалникътъ на тайната полиция и 2 агенти

съ револвери въ ржка. За форма, тѣ бърже обискираха графа, а послѣ се спуснаха върху Б., който спокойно спѣше. Всички насочиха револверитъ си къмъ него, а единъ майоръ допрѣ револвера до челото му и така го събудиха и обискираха. Донесенитъ нѣща се намѣриха. Хаджията, полуиздигнатъ отъ леглото си, наблюдаваше съ голѣмъ интересъ резултата на обиска. Графътъ, Хаджията и Б. закараха въ канцеларията на „Comisarul Regal“. Слѣдствието започватъ съ Б. Графътъ стои хладнокръвно, подпрѣнъ до една маса, а Хаджията, засѣнъ, се протѣгаше, като слѣдъ единъ сладъкъ и укрѣпителенъ снъ.

Б. се защитава и, за да избави другаритъ си, не признава нищо. Когато d-l Comisar Regal, maior Chiru, му е казалъ, че ще бжде моментално застрѣлянъ, Б. се усмихва и отговаря, че това е много възможно, че не за пѣкон-си блаженства е затворенъ тукъ и не очаква, освѣнъ изтезания. Господата виждатъ, че не могатъ да изкънатъ отъ Б. нужникитъ имъ декларации

и се обръщатъ къмъ Графа, който съ усмихнато лице имъ разправя всичко, съ най-малкитъ подробности. Б. се поти и изохква. Вижда, че съ своята довърчивостъ е влѣзълъ въ примката, но все още се надѣва, че Хаджията ще облекчи положението. Хаджията, както и Графътъ, хвърля всичкото обвинение върху Б. Слѣдъ това помолватъ Хаджията да напусне стаята, а Comisarul Regal става на крака и заповѣда на Б. да изпълни точно плана на бѣгането, за да види, какъ е билъ скроенъ. Б. изпълнява всичко. Когато достигатъ до къщата на рускията А., тайна агентка, съзрява се и гражданинъ започнали да се движатъ изъ улицитъ. Comisarul Regal прѣдава Б. въ ржцѣтъ на подначалника на тайната полиция съ заповѣдъ да си даде показанията, Графътъ, още отъ момента на изчезването на Хаджията, се изгубва. Б. затварятъ въ една гелула пълна съ калъ и 3 дена и 3 нощи го държатъ безъ храна. Той дава подробни показания, както направиха Графътъ и Хаджията. Тукъ му се прѣдложили мръсни тран-

закции, че ще бжде освободенъ, ако издаде тайнитъ на Нягу Нягулеско, шефъ на социалиститъ отъ Браила, добъръ приятелъ на Б., и арестуванъ като комунистъ и бакунистъ. Да издаде, какъ мислятъ по-виднитъ затворени добруджанци Б. откъзва. Тогава му даватъ два дни подъ редъ да яде солена риба и го държатъ жаденъ. На третия денъ, когато го изваждатъ отъ гелулата, вижда Графътъ спокойно да се разохожда изъ двора съ единъ стражаръ. Б. вече вѣрва, че Графътъ и Хаджията сж тайни агенти и мисли, че тѣ сж го подвели и прѣдали, съ пѣлъ да компрометиратъ добруджанския въпросъ и да дадатъ възможностъ на ромжиската преса да вземе позицията. Наистина, на 2-я денъ въстникътъ „Дрептуриле“, послѣ всички ромжиски въстници тенденциозно пишеха противъ Б., като го наричаха: „Faimosul revolutionar bulgar“, а други го таксуваха за терористъ. „Дрептуриле“ написа една уводна статия: „Uneltirile bulgaresti“, въ която се разправяше за разни врѣли-некипѣлино адресъ на Б. и на добруджанци.